

A Fővárosi Ítéltábla a Budapesti 1000. sz. Ügyvédi Iroda (**cím.**; ügyintéző: dr. Dantesz Péter ügyvéd) által képviselt felperes neve (**felperes címe.**) felperesnek - az Aparáczy, Siller és Tóth Ügyvédi Iroda (**cím.**; ügyintéző: dr. Frész-Tóth Balázs Miklós ügyvéd) által képviselt **alperes neve (alperes címe.)** alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása és jogkövetkezményei iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2019. május 9-én kelt 24.G.41.672/2018/15. számú ítélete ellen a felperes 16. sorszámon benyújtott fellebbezése folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

k ö z b e n s ő í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és megállapítja, hogy a peres felek között 2007. szeptember 24-én létrejött **FH.....51** számú kölcsönszerződés érvénytelen.

Az ítéltábla megállapítja, hogy a másodfokú eljárásban a feleknek személyenként 25.000 (huszonötezer) forint + áfa ügyvédi munkadíjból, a felperesnek további 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetékből álló költsége merült fel.

A közbenső ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] A felperes módosított keresetében a felek között 2007. szeptember 21-én megkötött gépjármű vételéhez kapcsolódó kölcsönszerződés részét képező üzletszabályzat devizakockázatot magában hordozó szerződési feltételei tisztességtelenségének megállapítását kérte. Keresetét a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: r.Ptk.) 209. § (1) és a 209/A. § (2) bekezdésére, továbbá a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: r.Hpt) 203. § (6) és (7) bekezdésére alapította, valamint hivatkozott a Kúria 2/2014. Polgári jogegységi határozatában foglaltakra, és az Európai Unió Bírósága C-26/13., C-96/14. számú döntéseire.
- [2] Az érvénytelenség jogkövetkezményeként a szerződés határozathozatalig terjedő időre történő hatályossá nyilvánításával kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 1.416.680 forint megfizetésére.
- [3] A tisztességtelenség körében állította, hogy a szerződéskötés során a kapott tájékoztatásból az kép alakult ki benne, hogy a perbeli kölcsönszerződés előnyös és kockázatmentes, mivel kockázatfeltáró nyilatkozat hiányában a szerződési feltételek nem feleltek meg a világosság, érthetőség követelményének, mert a tájékoztatás nem terjedt ki az árfolyamvesztést okozó közgazdasági törvényszerűségekre és arra, hogy az árfolyamkülönbözet a hosszú távú szerződések esetén felemésztí a konstrukció vélt kamatnyereségét.

- [4] Az alperes permegszüntetési kérelme mellett érdemben a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a gépjárműkereskedő mint az alperesi társaság ügynöke a finanszírozási termékről, annak kockázatáról teljeskörűen tájékoztatta a felperest a szerződés megkötését megelőzően. A szerződéskötés során a felperesnek kellő ideje volt a feltételek áttanulmányozására és arra, hogy az esetleges kérdéseit feltegye. A szerződés rendelkezései a szerződéskötés időpontjában a jogszabályi feltételeknek és az elvárásnak megfeleltek, a tájékoztatásnak nem kellett kiterjednie az árfolyamváltozás várható irányára, előre nem látható mértékére, a kockázat nem reális voltára, valószínűségére. Nem kellett arról sem nyilatkozni, hogy mi lehet az árfolyamváltozás felső határa. A felperes aláírásával elismerte, hogy az árfolyamkockázat viselésének feltételeit megismerte és azt elfogadja. A kölcsönszerződés szövegéből egyértelműen felismerhető volt egy átlagos fogyasztó mércéjén keresztül, hogy az árfolyamkockázat korlátozás nélkül a felperest terheli, amelynek nincs felső határa. A kockázat viselése magából a devizakonstrukcióból eredő sajátosság, mely az alacsonyabb kamatszint ellentételezése.
- [5] Vitatta, hogy a felperes elszámolási keresete a 2014. évi XL. törvénynek (a továbbiakban: DH2 tv.) megfelel.
- [6] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 63.500 forint perköltséget. Megállapította, hogy a felek az ezen túl felmerült költségeiket maguk viselik.
- [7] Tényként állapította meg, hogy az alperes jogelődje, a ... Zártkörűen Működő Részvénytársaság mint finanszírozó 2007. szeptember 24-én fogyasztási kölcsönszerződést kötött a felperessel mint adóssal, amelynek során személygépjármű megvásárlásához 4.225.200 forint kölcsönt nyújtott 60 hónap futamidőre, 8,12% éves kamatláb meghatározásával, 8,69% THM mellett, ahol a szerződés megkötésekor érvényes árfolyam 152,14 forint/svájci frankban került meghatározásra. A szerződés 2-es számú melléklete a részletes törlesztési táblázatot tartalmazta. Az üzletszabályzat 1.1.1.2. pontja a deviza alapú forintkölcsön meghatározását rögzíti, míg az 1.1.22.3. pontja tartalmazza, hogy a deviza alapú forintkölcsön esetén a tőke és kamatfizetési kötelezettségeket a finanszírozó jogosult árfolyam korrekcióval pontosítani. Az 1.1.22.4. pont a fizetéssel kapcsolatos szabályokat rögzíti a deviza alapú szerződésekre vonatkozóan, ahol az árfolyamkülönbségből adódó különbözetet a deviza eladási árfolyam alapján határozzák meg és terhelik az adóssra. Az 1.1.27. pont a tartozás meghatározása körében úgy rendelkezik, hogy az árfolyamváltozásokból eredő valamennyi korrekciós tétel és egyéb költség is a tartozás részét képezi. A 4.21. pont a deviza alapú forintkölcsönök esetén az árfolyamkockázat viselésére vonatkozó tájékoztatás megtörténte, megértésére és elfogadására vonatkozik, a 7.2. és a 7.4. pontok a kölcsön törlesztőrészei körében a tőke- és kamat árfolyam korrekcióval módosított meghatározására és a tőke árfolyam korrekcióval történő elszámolására és megfizetésére vonatkozó feltételeket rögzítik.
- [8] A felek a szerződést 2009. január 13-án úgy módosították, hogy a deviza alapon nyújtott forint kölcsönre tekintettel a kalkulált és felhalmozódott árfolyamkorrekció összegét a futamidő végén számolják el egymással.
- [9] Az elsőfokú bíróság jogi indokolásában a becsatolt iratok, L. J. , H. I. és S. G. tanúk vallomásának értékelésével érdemben úgy foglalt állást, hogy az alperes tájékoztatási kötelezettsége az árfolyamkockázat vonatkozásában érthető és világos volt, az a 2/2014. PJE határozat 1. pontjában és az Európai Unió Bírósága C-26/13. számú ítélete 64. és 65. pontjában kifejtett elvárásnak megfelelt. Az r.Hpt. 203. § (6) és (7) bekezdésére utalva rögzítette, hogy nem szükséges a kockázatteltérő nyilatkozat önálló okiratban rögzítése, megfelelő, ha azt a szerződés tartalmazza. Az üzletszabályzat

4.21. pontjában a felperes kijelentette, hogy az árfolyamkockázatról teljeskörűen tájékoztatták, mely pont nem minősül önmagában kockázatteltáró nyilatkozatnak. A 6/2013. PJE határozat szerint a tájékoztatási kötelezettség nem terjedhet ki az árfolyamváltozás várható irányára, előre nem látható mértékére, a kockázat reális voltára, valószínűségére. Ezt támasztja alá a Legfelsőbb Bíróság BH2012/7.G.4. számon közzétett elvi határozata is, mely szerint nem kellett tájékoztatni a pénzügyi intézménynek a fogyasztót arról, hogy mi lehet az árfolyamváltozás felső határa, mivel ez nem is teljesíthető, mert a különböző pénznemek egymáshoz viszonyított árfolyamát nagyon sok körülmény, előre nem látható hatás befolyásolhatja.

- [10] **L. J. és H. I.** tanúk vallomása bizonyítja, hogy minden esetben elhangzott a tájékoztatás az árfolyamkockázatról, arról, hogy változhat a törlesztőrészlet, és az árfolyamkockázatot az ügyfél viseli. A tanúk olyat nem mondtak a felperesnek, hogy az árfolyamkockázatnak nincs felső határa, az korlátozott vagy nem valós. Mindezekből arra következtetett, hogy az üzletszabályzat 1.1.1.2., 1.1.22.3., 1.1.27. pontjai alapján a felperes mint általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő fogyasztó számára nyilvánvalónak kellett lennie, hogy az árfolyamkockázatot ő viseli és annak nincs korlátja. A tájékoztatás érthető, egyértelmű valamint világos volt, amelyből kitűnt, hogy kizárólag a felperest terheli az árfolyamkockázat. Ebből tudnia kellett, hogy a törlesztőrészletek emelkedése a gazdasági helyzetére is nyilvánvalóan kihatással van. Amennyiben a törlesztőrészletek növekednek, a visszafizetendő tőke összege is növekszik, és ha bevételei megegyeznek a szerződéskötés kori bevételeivel, a folyamat a gazdasági helyzetére kedvezőtlen hatással van.
- [11] A fentiekre tekintettel az elsőfokú bíróság a tájékoztatást megfelelőnek minősítette, ezért a keresetet elutasította.
- [12] Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben az ítélet kereset szerinti megváltoztatását indítványozta. Hangsúlyozta, hogy tévesen és iratellenesen állapította meg az elsőfokú bíróság a tényállást, és abból helytelen jogi következtetésre jutott. A tanúk nem a konkrét perbeli ügyletre, hanem csak általánosságban nyilatkoztak a szerződéskötésről. Mivel az r.Hpt. 203. §-a a tájékoztatás közlését írásbeli formához kötötte, így kizárólag a szerződésből kell kiindulni. Az üzletszabályzat hivatkozott pontjai a korlátlan kockázatvállalásra, a forint hitel futamideje alatt bekövetkező súlyos és jelentős leértékelődésére nem utalnak. A 2/2014. PJE határozat és az Európai Unió Bírósága C-26/13. számú ítélet indokolása szerint az átlagos fogyasztónak az árfolyamkockázat valós tartamával nem kell tisztában lennie, így a pénzügyi intézményt terhelte a konkrét tájékoztatás adása arra vonatkozóan, hogy az árfolyamkockázat valós kockázatot jelent, annak mi a tartalma. A tájékoztatásnak ki kellett terjednie arra is, hogy a törlesztőrészlet akár jelentősen is megemelkedhet.
- [13] A felperes hivatkozott a Kúria Konzultációs Testületének e tárgykörben készült emlékeztetőire, valamint az Európai Unió Bírósága C-186/16. és C-51/17. számú ítéleteiben rögzített elvárásokra. E szerint a szerződés nem tartalmazza a nemzeti fizetőeszköz súlyos leértékelődésének lehetőségét, azt, hogy a törlesztőrészletek olyan mértékben is megnőhetnek, hogy annak teljesítésére az adós esetlegesen már nem lesz képes, és nem hordoz figyelemfelhívó jelleget sem.
- [14] Vitatta azt is, hogy a tájékoztatást kellő időben kapta meg. Hivatkozott a BH2020. 151 szám alatt közzétett eseti döntésre, miszerint az árfolyamkockázatról nyújtott tájékoztatás nem felel meg a tisztességes tájékoztatással szembeni elvárásoknak, ha az kizárólag az árfolyamkockázat fogyasztó általi viselését tartalmazza. A perbeli esetben pedig a kockázat jelentős voltára nem hívták fel a felperes figyelmét, abból nem tűnik ki, hogy a szerződéssel járó kockázat jelentős is lehet, holott az

átláthatóság szempontjából ennek döntő jelentősége van a C-51/17. számú ügyben született ítélet 74. és 78. pontjai alapján.

- [15] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását indítványozta, mivel az elsőfokú bíróság a tényállást teljeskörűen és részletesen feltárta, abból okszerű és a jogszabályoknak megfelelő következtetéseket vont le a bírósági gyakorlat helyes értelmezésével.
- [16] Az eljárás szabálytalansága körében a felperesi jogi képviselő 2019. szeptember 4-ét megelőző képviseleti jogát vitatva arra az álláspontra helyezkedett, hogy a korábbi felperesi nyilatkozatok hatálytalanok.
- [17] Az Európai Unió Bíróságának C-186/16. számú ítéletéből arra következtetett, hogy olyan tájékoztatás nem várható el az alperestől, amelyről nincsen tudomása, a devizaárfolyamok várható változásáról pedig az alperes mint pénzügyi vállalkozás ismerettel nem rendelkezett.
- [18] A joggyakorlat körében hivatkozott a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.VI.21.910/2018/9. sorszámu hasonló ügyben született ítéletére, valamint a Pécsi Ítéltábla Pf.V.20.050/2020/5. sorszámu ítéletére, melyek akként foglaltak állást, hogy az alperes a tájékoztatási és kockázatfeltárási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett.
- [19] Az elsőfokú eljárásban előadott alperesi álláspontot fenntartva megismételte, hogy a kölcsönszerződés megkötésére és a dokumentumok elfogadására hosszabb idő állt rendelkezésre, mely idő alatt a felperesnek lehetősége volt a kölcsönszerződés és annak feltételei áttanulmányozására. Tekintettel arra, hogy a magyar jogrendben a nyilatkozási elv érvényesül, így a szerződés létrejötte körében nem a felek akarata, hanem akaratnyilatkozata az irányadó. A 2/2011. PK vélemény 3. pontja értelmében a szerződés teljes feltételrendszerének a mérlegelése alapján kell a tisztességtelenséget vizsgálni. Mindebből következik, hogy a kölcsönszerződés 1.1.1.2., 1.1.17., 1.1.23., 1.1.22.3., 1.1.22.4., 1.1.27., 4.21., 7.2., 7.4. pontjai átláthatóan és egyértelműen az árfolyamkorrekció mechanizmusa konkrét meghatározásával feltüntette az árfolyamkockázattal kapcsolatos folyamatokat.
- [20] Az elsőfokú ítéletnek jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt, ezért azt az ítéltábla teljes terjedelmében vizsgálta felül.
- [21] A fellebbezés alapos.
- [22] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében jelzett felperesi képviseleti joggal kapcsolatban az ítéltábla megállapította, hogy a felperes 2014-ben közjegyzői okiratba foglalt meghatalmazást adott édesapjának, **R. J-nek**, aki a felperes képviseletében e meghatalmazás alapján bízta meg a per vitelével a felperesi jogi képviselőt 2015-ben. A jogi képviselettel kapcsolatos meghatalmazásból korlátozás nem tűnik ki, így az mind az első-, mind a másodfokú eljárásra időbeli korlátozás nélkül kiterjed. Erre tekintettel az alperes fellebbezésében alaptalanul hivatkozott arra, hogy a perben 2019. szeptember 4-én benyújtott felperesi meghatalmazást megelőzően a felperes képviseletében tett nyilatkozatok hatálytalanok.
- [23] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság döntésével és kifejtett indokaival nem értett egyet.
- [24] Az elsőfokú bíróság a tényállást nagyrészt megfelelően rögzítette, azonban nem tért ki arra, hogy a szerződés megkötése során az alperes által meghatalmazott gépjármű kereskedő járt el, ő írta alá a

szerződést és tárgyalta a felperessel a szerződés megkötésének folyamatában. A meghallgatott tanúk vallomásának okszerűtlen értékelésével jutott arra a következtetésre, hogy a felperes a szerződéskötés során az árfolyamkockázat tényleges tartalmára és annak pénzügyi helyzetére gyakorolt esetleg kedvezőtlen hatásaira megfelelő tájékoztatást kapott, ezért a felperes által megjelölt szerződési feltételek átláthatóságuk folytán tisztességesek.

- [25] A tájékoztatás megfelelősége körében a Kúria 6/2013. PJE határozatának és a 2/2014. PJE határozatának megállapításaiból kell kiindulni, valamint figyelemmel kell lenni az Európai Unió Bírósága e tárgykörben született eseti döntéseire is. Az Európai Unió Bírósága C-51/17. számú ügyben hozott döntése úgy foglalt állást a 93/13/EGK irányelv 4. cikk második bekezdése értelmezése körében, hogy az a követelmény, amely szerint a szerződési feltételeket világosan és érthetően kell megfogalmazni, arra kötelezi a pénzügyi intézményeket, hogy elegendő tájékoztatást nyújtsanak a kölcsönfelvevők számára ahhoz, hogy az utóbbiak tájékozott és megalapozott döntéseket hozhassanak. Az irányelv 5. cikkének világos és érthető feltételre vonatkozó meghatározását és annak tartalmát az Európai Unió Bíróságának számos ítéletében értelmezte.
- [26] Az EUB C-26/13. ítélet 39. pontja kifejti, hogy az irányelv által létrehozott védelmi rendszer szükségességét a fogyasztónak az eladóhoz vagy szolgáltatóhoz képest hátrányos helyzete indokolja mind tárgyalási, mind információs szintje tekintetében.
- [27] Az EUB C-186/16. számú ítélet rendelkező részének 2. pontja a világos és érthető megfogalmazás követelményként fogalmazza meg, hogy a tájékoztatásnak nem csak alaki és nyelvtani szempontból, hanem a konkrét tartalom vonatkozásában is érthetőnek kell lennie, melynek nemcsak a devizaárfolyam emelkedésének vagy csökkenésének lehetőségére kell kiterjednie, hanem olyan tartalmúnak kell lenni, amelyből a fogyasztónak értékelnie kell tudnia a pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt esetleg jelentős gazdasági következményeit is. Ugyanezt erősítette meg az irányelv 4. cikkének (2) bekezdését értelmező EUB C-51/17. számú ítélet 73. és 78. pontja is.
- [28] A 2/2014. Polgári jogegységi határozat 1. pontja értelmében, ha a pénzügyi intézménytől kapott nem megfelelő tájékoztatás, vagy a tájékoztatás elmaradása folytán a fogyasztó alappal gondolhatta úgy, hogy az árfolyamkockázat nem valós, vagy az őt csak korlátozott mértékben terheli, a szerződésnek az árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezése tisztességtelen, aminek következtében a szerződés érvénytelen.
- [29] A Devizahiteles Ügyek Jogalkalmazási Kérdéseit Vizsgáló Konzultációs Testület 2019. április 10-i ülésén felvett Emlékeztető szerint a Kúria a C-51/17. számú EUB ítélet értelmezése során fenntartotta a 2/2014. Polgári jogegységi határozatban foglaltakat, azt továbbra is iránymutatónak tekinti. Az Emlékeztetőben - egyebek mellett - rögzítették, hogy nem minősül megfelelő tájékoztatásnak, ha az árfolyamkockázat viselése csak kikövetkeztethető a szerződés egyes rendelkezéseiből, vagy több különböző okiratban szereplő rendelkezés együttes értelmezéséből. A tájékoztatást - összhangban az EUB vonatkozó iránymutatásaival - akkor tartja megfelelőnek, ha abból kitűnik, hogy a fogyasztóra hátrányos árfolyamváltozásnak nincs felső határa, vagyis a törlesztőrészlet akár jelentősen is megemelkedhet, valamint, ha abból az is megállapítható, hogy az árfolyamváltozás lehetősége valós, az a hitel futamideje alatt is bekövetkezhet. A tájékoztatásból egyértelműen ki kell tűnnie nemcsak annak, hogy az árfolyamváltozással számolni kell, hanem annak is, hogy az nem elhanyagolható mértékű kockázatot jelent, és nemcsak elhanyagolható mértékben növelheti a törlesztőrészleteket.

- [30] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében hivatkozott árfolyamkockázatot érintő rendelkezésekből legfeljebb annyi következik, hogy a konstrukció hordoz magában árfolyamkockázatot. Az 1.1.1.1.2. pont arra tartalmaz rendelkezést, hogy árfolyamkorrekciót kell fizetnie a felperesnek. Az 1.1.22.3. pont a törlesztési táblázatra utal és arra, hogy az alperes jogosult árfolyamkorrekcióval módosítani a tőke és kamatfizetési kötelezettségeket. Az 1.1.22.4. pontban az árfolyam különbségből adódó különbözet adósra terhelése jelenik meg, meghatározva, hogy a jóváírás értéknapián érvényes devizaeladási árfolyam alapján kerül meghatározásra a terhelés vagy a jóváírás, valamint az, hogy azt mennyi ideig jogosult érvényesíteni. Az 1.1.27. pont a tartozás definíciója körében tér ki arra, hogy az árfolyamváltozásokból eredő valamennyi korrekciós tétel és egyéb költség a felperest terheli. A 4.21. pont rögzíti, hogy az adós tájékoztatása megtörtént, amit ő megértett, a 7.2. és 7.4. pontok pedig az árfolyamkorrekció módosításának részletszabályait tartalmazzák, mely szintén utal az eladási és vételi árfolyamra.
- [31] Az ítélet tábla álláspontja szerint az alperes által felhívott pontok az árfolyamváltozás mibenlétére, a törlesztésre gyakorolt hatásaira, a gazdasági következményeire és a törlesztés elnehezülésének mértékére, annak korlátlanságára nézve nem adnak tájékoztatást. Azokból nem tűnik ki, hogy a forintnak a svájci frankhoz képest súlyos leértékelődése a törlesztőrészekre milyen hatást gyakorol, mint ahogy az sem, hogy az árfolyamváltozás nem elhanyagolható kockázatot jelent és nem csak elhanyagolható mértékben növelheti a törlesztőrészeket.
- [32] A C-51/17. számú ítélet 3. pontja értelmében a tájékoztatásnak olyan tartalmúnak kell lennie, hogy a fogyasztó a jelentős gazdasági következményeit is értékeln tudja. A perbeli esetben pedig nincsen arra utalás, hogy a nemzeti fizetőeszköz leértékelődhet a devizához képest, melyben a kölcsönt nyilvántartja (74. pont), és arra sem, hogy gazdaságilag nehezen viselhetővé válhat a fogyasztó által vállalt árfolyamkockázat. Nem tartalmaz figyelemfelhívást az átváltási árfolyamok lehetséges változásaira és a devizában felvett kölcsönrel összefüggő kockázatokra sem (75. pont).
- [33] A tájékoztatás tartalma kapcsán utal az ítélet tábla a C-186/16. számú EUB ítélet 49-50. bekezdésében kifejtettekre is, amely értelmében a tájékoztatás egyidejű célja a fogyasztó figyelemfelhívása. Nincs akadálya annak, hogy a tájékoztatást a pénzügyi intézmény külön okiratba, ún. kockázatfeltáró nyilatkozatba foglalja, de annak sincs, hogy azt magában a kölcsönszerződésben rögzítsék, azonban a szerződés részévé váló ÁSZF-ben való „elrejtése” nem felel meg az uniós jog előírásainak. Nem helyettesíti a pénzügyi intézményt terhelő tájékoztatási kötelezettséget az sem, ha a szerződésből, vagy adott esetben több külön okiratban szereplő szerződési feltétel együttes értelmezéséből lehet csak kikövetkeztetni az árfolyamkockázat mibenlétét.
- [34] Ezeket figyelembe véve megállapítható, hogy az adott esetben a szerződés üzletszabályzat részébe foglalt árfolyamkockázattal kapcsolatos rendelkezései nem felelnek meg a 2/2014. PJE határozatban és a C-51/17. számú EUB ítéletben foglalt követelményeknek. Ebből a felperes csak annyit vonhatott le, hogy az ügyletnek van árfolyamkockázata, de annak mibenléte a több oldalas, sok szerződési feltételt tartalmazó okirat egyes pontjaiba foglalt feltételekből nem következtethető ki, nem világos az árfolyamkockázat tényleges tartalma és a törlesztőrészekre gyakorolt hatása. Az egyes szerződési feltételek a figyelemfelhívás szerepét sem töltik be.
- [35] Az írásbeli tájékoztatás hiányában az alperes megfelelő tájékoztatást nyújthatott volna szóban. A tanúvallomásokból azonban az elsőfokú bíróság helytelenül vonta le azt a következtetést, hogy azok a perbeli ügylet tekintetében a megfelelő tájékoztatás megtörténtét alátámasztották. **H. I.**, aki tanúként írta alá a szerződést, ténylegesen az ügyletkötés során a tájékoztatás körében nem járt el. Tanúvallomásában elmondta, hogy bár az értékesítőnek el kellett mondania a feltételeket, és

tájékoztatni kellett az ügyfeleket a konstrukcióról, azonban úgy nyilatkozott, hogy az árfolyamkockázatról a finanszírozótól tájékoztatást nem kaptak. Csupán általánosságban tudott nyilatkozni, a konkrét szerződésre nem emlékezett (20. sorszámú jegyzőkönyv 2. oldal). S. G. az autókereskedés recepcióján dolgozott, szintén tanúként írta alá a szerződést, azzal kapcsolatban konkrétumra nem emlékezett (20. számú jegyzőkönyv 2-3. oldal). L. J. sem emlékezett a perbeli ügyletre konkrétan (25. sorszámú jegyzőkönyv 2. oldal), a szerződéskötés menetéről és az általában közölt tájékoztatásról nyilatkozott, megerősítve, hogy külön képzést a tájékoztatással kapcsolatban nem kaptak. Nem emlékezett, hogy külön figyelemfelhívás történt-e a szerződéskötés során, bár állította, hogy minden esetben elhangzott tájékoztatás az árfolyamkockázatról, melyben kitértek arra, hogy változhat a törlesztőrészlet, de arra nem merült fel konkrétan kérdés, hogy van-e ennek korlátja. A meghallgatott tanúk vallomása csupán általánosságokat tartalmaz, és az általában adott tájékoztatásra vonatkozik. Abból azonban nem állapítható meg, hogy a perbeli esetben az adott ügylet tekintetében milyen tartalmú tájékoztatást kapott a felperes, ezért a tanúvallomások az elvárt tájékoztatás megtörténte bizonyítékul nem szolgálnak.

- [36] Nem vitásan nem csak a szerződéskötést megelőző külön kockázatfeltáró nyilatkozattal valósulhat meg a devizakockázattal kapcsolatos figyelemfelhívás és tájékoztatás, azt tartalmazhatja a szerződés is, és amennyiben megfelelő idő áll a fogyasztó rendelkezésére a szerződés megismerésére, úgy elegendő a szerződéskötéskor a szerződésbe foglalt tájékoztatás nyújtása.
- [37] Adott esetben azonban a hivatkozott szerződéses üzletszabályzatba foglalt rendelkezések a fentiek szerint nem tartalmaztak az árfolyamkockázat tartalmára és annak a törlesztőrészletekre gyakorolt hatására vonatkozó figyelemfelhívó tájékoztatást.
- [38] Az irányadó bírói gyakorlatra történő alperesi hivatkozás alaptalan, mivel az éppen a felperes érvelését támasztja alá, akkor is, ha a hivatkozott ítéletek nem a perbelivel azonos szerződéses konstrukcióra vonatkoznak. Az alperes fellebbezési ellenkérelmében hivatkozott eseti döntésekkel az ítéltábla nem ért egyet, az elvárt tartalmú tájékoztatással kapcsolatos jelenlegi gyakorlatnak az nem felel meg.
- [39] Ezzel szemben az ítéltábla a BH2020. 45 számú eseti döntés III. pontjában, valamint a BDT2020. 151 számon közzétett határozat 18. pontjában foglaltakkal egyetértve arra a meggyőződésre jutott, hogy a perbeli szerződés nem tartalmaz a jelentős árfolyamgyengülés lehetőségét is magában foglaló tájékoztatást, egyáltalán nem tér ki arra, hogy ez gazdaságilag nehezen viselhetővé válhat számára, és az árfolyamkockázat hatására a törlesztőrészlet jelentősen megemelkedhet. Az üzletszabályzat megjelölt rendelkezései sem kifejezetten az árfolyamkockázatra vonatkoznak, hanem az árfolyamkorrekció meglétével, kiterhelésével, annak mechanizmusával vannak összefüggésben.
- [40] Az ítéltábla úgy ítélte meg, hogy a nyújtott információk alapján a felperes számára egyértelmű volt, vagy kellett, hogy legyen, hogy az árfolyamnak van változása, amelyet ő visel. A hivatkozott rendelkezések azonban nem hívták fel a felperes fogyasztó figyelmét az azzal járó kockázatokra, arra, hogy akár a forint jelentős árfolyamgyengülése is előfordulhat, ami az általa fizetendő törlesztőrészleteket jelentősen megemelheti, gazdaságilag nehéz helyzetbe hozhatja. Az alperes által állított tájékoztatás ezért nem felel meg a 2/2014. PJE határozat 1. pontjában foglaltaknak, illetve az EUB joggyakorlat által kimunkált követelményeknek, ezért az tisztességtelen.
- [41] Az ítéltábla a kifejtettekre tekintettel az r.Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és közbenső ítélettel a szerződés érvénytelenségét megállapította. A folytatódó

eljárásban a jogkövetkezmény levonása körében a Kúria Konzultációs Testületének 2019. június 20-án kelt tájékoztatójában foglaltak szerint a fogyasztóra kedvezőbb jogkövetkezmény meghatározásával kell a felek között elszámolni.

- [42] Az utólagos szerződésmódosítás a tájékoztatásból eredő tisztességtelenséget nem küszöböli ki, a tisztességtelenségre vezető okok a szerződéskötés időpontjában, és az akkor meglévő tájékoztatás tartalmára figyelemmel vizsgálhatók.
- [43] A felperes fellebbezése eredményre vezetett, ezért az r.Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó r.Pp. 78. § (1) bekezdése szerint a 4/2009. PK vélemény 3. pontjának iránymutatása alapján a másodfokú bíróság a perköltség összegét mindössze megállapította az r.Pp. 252. § (4) bekezdése alkalmazásával, annak viseléséről az elsőfokú bíróság az eljárást befejező határozatban dönt. A másodfokú eljárásban felmerült ügyvédi munkadíj összegét az ítélet tábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (3), (5) és (6) bekezdése alapján az ügyvédi tevékenységgel arányban állóan, árával növelt összegben állapította meg.

Budapest, 2020. november 4.

. Buglyó Gabriella s.k.
a tanács elnöke

. Szunyogh Zsófia s.k.
előadó bíró

. Csonka Balázs s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: